

דשות ✓ חדשות ✓ חדשות ✓ חדשות ✓

✓ "החתונה"

סרטם של זיואל בובייה ורגייס עובדיה "החתונה" (Le Noce), שנוצר בשנת 1990, זכה בפרס הראשון בפסטיבל הבינלאומי לאמנות הקולנוע הצרפתי לשנת 1993.

קיץ בלהקות הישראליות

מאת יעל אפרתי

לכל להקות המחול המקצועניות הישראליות היו השנה תכניות דומות לימי הקיץ. בחודש יולי כמעט כולן הופיעו במסגרת פסטיבל כרמיאל. ארבע יצאו לסבבים בחו"ל, להופעות או השתתפו בפסטיבאלים. כולן בחופש בחודש אוגוסט וחוזרות על מנת להכין את מופעי העונה הבאה, עם תחילת שנת תשנ"ד.

✓ בת-שבע

העלתה שוב את עבודותיו המצליחות של אוהד נהרין "קיר" ו"מבול" בארץ ובאירופה. בכרמיאל ביצעו רקדני בת-שבע "ערב צרפתי", ובו "הסיפור המחליק" מאת ליאונל הוש (שבוצע בשעתו ב"סינרמה") ואת "ארבוס" מאת נהרין.

מיד אחר כך יצאה הלהקה לגרמניה לפסטיבל האמבורג, שהיה תחנתה הראשונה ומשם לספרד, לברצלונה ובסוף השתתפה בפסטיבל שאטוואלון בצרפת.

עם שובה לארץ יצאו רקדניה לחופשה השנתית ובראשית ספטמבר הם החלו להתכונן לבכורה המתוכננת ל-21 בספטמבר. לעבודה החדשה של נהרין טרם ניתן שם. כן תכלול התכנית עבודה של היוצר הצרפתי הרווה רוב, השייך לדור הצעיר, וכך תמשך "העונה הצרפתית" בבת-שבע. את המוסיקה כתב הפעם המוסיקאי הישראלי רמי פורטיס.

בת-שבע מתכננת את חגיגות שנת ה-30 לקיומה. הבכורה הראשונה של הלהקה שנוסדה על ידי בת-שבע דה רוטשילד התקיימה בתיאטרון "הבימה" בתל-אביב בדצמבר שנת 1964.

✓ בת-דור

הלהקה מתאוששת בקצב מרשים מנזקי השריפה הגדולה שפרצה בבניין ובו אולמה והסטודיות שלה. בראשית הקיץ העלתה בת-דור את "בתי הזכוכית" מאת היוצרת האמריקנית ג'ניפר מילר וכן את "זמן נשכח" מאת המנהלת האמנותית של להקת אלון איילי, ג'ודית גיימסון.

באולפני בת-דור התקיים קורס הקיץ השנתי שכבר היה למסורת, היו בו שני מסלולים והוא נמשך שלושה שבועות. הורו בו מורים מחו"ל ומהארץ.

במהלך חודש אוגוסט יצאה הלהקה לפראג ובספטמבר ישובו רקדניה לעבודה לקראת ביצוע עבודתו של הכוריאוגרף ג'יגי קאצ'יליאנו ממוצא רומני, העובד שנים רבות בצרפת, והוא מנהל האמנותי של באלט העיר רן (Rennes).

✓ הבאלט הישראלי

בראשית הקיץ יצא הבאלט הישראלי להופעות בבודפשט והעלה יצירות שונות מרפרטואר הלהקה. מיד עם שובם של רקדני הבאלט לארץ הם הופיעו במסגרת פסטיבל כרמיאל. עם שובה מחופשה בספטמבר מתכננת ברטה ימפולסקי הפקה מלאה של "סינדרלה",

(חידוש ההפקה מלפני שבע שנים)

בכוריאוגרפיה של ברטה ימפולסקי. כן כלולה בתכנית עבודה חדשה, מצומצמת יותר, של המנהלת האמנותית של הבאלט הישראלי.

✓ להקת המחול הקיבוצית

להקת המחול הקיבוצית מופיעה בעבודה "עיר עירומה" של הכוריאוגרף רמי באר, זה מופע גדול מימדים, אולי היצירה המורכבת ביותר מבחינה בימתית, שהעלתה הלהקה מעודה.

הבכורה התקיימה בתיאטרון ירושלים המתאים לכך בשל מימדי בימתו הגדולים. המופע בוצע גם בוצע בכרמיאל והתברר שגם על בימה בגודל בינוני, הדבר אפשרי.

בראשית ספטמבר, אחרי חופשה, יוצאת "הקיבוצית" למרחקים: תחילה לסין, מקום שם מתקיים פסטיבל בינלאומי, שהיה עד כה מוקדש ללהקות פולקלוריות, הלהקה הישראלית היא הלהקה האמנותית-מודרנית הראשונה שהוזמנה להשתתף בו. משם תגיע הלהקה לבירה בייג'ינג, ועם סיום הופעותיה שם תטוס לאוסטרליה, להופיע במסגרת פסטיבל הקיץ של העיר מלבורן.

✓ קול דממה

את המחול החדש "מיטוס" מאת מנהל הלהקה משה אפרתי העלו רקדניה בתל-אביב ובכרמיאל בחודשי הקיץ. זמן קצר אחר כך טסה הלהקה לאיטליה, להופיע במסגרת ארבעה פסטיבאלים עירוניים, ביניהם זה של ונציה וטורינו. באיטליה הופיעה "קול דממה" ביצירתו של אפרתי "קאמינה א-טורנה".

עם שובה, מופיעה הלהקה בעבודה "לרקוד את אנדרסן", שמביים רמי דנון והיא מיועדת לבני 7- עד 10,

אומר משה אפרתי: לקראת העונה הקרובה מבקש אפרתי לפתוח את הלהקה לעבודה של יוצרים נוספים. עד כה, כל עבודות הלהקה היו פרי יצירתו שלו. הוא מתכוון לקחת בעונה הקרובה חופשה חלקית, וליצור גם בגרמניה, לשם הוזמן.

✓ תיאטרון מחול ענבל

עתידה של ענבל אינו ברור, אפילו לאחר שועדה שמונתה לצורך קביעת המלצות, הגישה את מסקנותיה. הומלץ על פיטורי המנכ"ל שי חורב והמנהלת האמנותית, רנה שרת. לא ברור, מי יחליף את השניים ואיך יתבצע שיקום הלהקה. הועדה אף המליצה על ביסוס עבודת ענבל על מסורת עדות ופולקלור. ובעיקר נותרה בעינה הבעיה, מה יהיה על אוצר עבודותיה של שרה לוי-תנאי, המייסדת וכוריאוגרפית הבית תיאטרון מחול ענבל.

רקדני ענבל עובדים עם יעקב שריר, לשעבר מרקדני בת-שבע, בשנים האחרונות מנהלה של להקה בטקסס, ארה"ב, יצירה המבוססת על ההשראה שקיבל מהצעדים התימניים המסורתיים.

לא ברור כלל גורלה של עבודה חדשה זו, ומהם הסיכויים שתועלה על הבמה, מכל מקום היא תצולם בוידאו, לקראת אפשרות חידושה בעתיד.

ביעור ביעור,

מאת רות אשל

לפני שנה הלך לעולמו שלום חרמון, מעמודי התווך של החינוך הגופני ושל מחול העם הישראלי. בשנותיו האחרונות היה מורה דרך מוסמך, ולכן בחרו מוקיריו לציין את יום השנה לפטירתו בקריאת חניון על שמו. בחניון שלום שביעור מעלה החמישה יש שולחנות לפיקניק, אזור משחק לילדים וגם משטח המיועד לנופשים שחשקה נפשם לרקוד ביעור. ריקודי עם, כמובן.

שלום חרמון נולד ב-1920 בשלזיה העילית, למשפחה ציונית. בן 18 עלה לארץ והגיע למקווה ישראל. "ניגנו שם בגרמוסקה ורקדו קראקוביאק, פולקה וצירקסיה", סיפר בראיון שנערך כשנה לפני מותו. במקווה-ישראל עסק בחקלאות, כי לא היתה אז מסגרת להכשרה בתחום החינוך הגופני, שאליו נמשך כבר אז.

זיקתו לריקודי עם ניצתה בקפריסין, שם הוצב אחרי שהתגייס לצבא הבריטי. לראשונה בחייו ראה ריקודי עם יווניים, והיה להוט ללמוד אותם.

ב-1944, כשהיה בדרכו לקיבוץ בית-אלפא באחת מחופשותיו, פגש בתחנה של רכבת העמק אשה, שפניה היו מועדות לחפציבה. הם הלכו ברגל כפרת דרך ביחד ושוחחו. וכששאל לבסוף לשמה ענתה: גרט קאופמן. בבית אלפא סיפרו לו, שהיא "אישיות חשובה מאד העוסקת בריקודי עם". כשכבר חזר לקפריסין נודע לו על כנס דליה הראשון, שהתקיים באותה שנה, והוא הבין כי אותה קאופמן לא היתה אלא גורית קדמן, ממניחי היסוד לריקודי העם הישראליים. הוא כתב לה וביקש להיפגש איתה, והציג עצמו במכתב ככחור שליווה אותה באותו טיול בעמק.

במסגרת הצבא הבריטי, בו שירת ביחידת תותחנים, נשלח מקפריסין למצרים, ואחר כך עשה את דרכו לאיטליה עם חבריו לבריגדה היהודית, ובידיו חוברת ריקודי העמים הראשונה שפרסמה קדמן. חוברת שכללה את הריקודים הארצישראלים הראשונים ושנשאה הקדשה אישית לחרמון - "לשמוש בגולה".

תחנתו הבאה היתה אנגליה. הוא השתתף בקורס קצינים, ובשעות הפנאי רקד, תמורת כרטיס-כניסה בסכום פנוט, באולמות שנועדו לכך. "בארץ רקדו ריקודים סלוניים רק בבתי קפה, ובקיבוצים - ריקודי עם. לראשונה צץ במוחי הרעיון לארגן בארץ ערבי ריקודים, כדרך בילוי, לא של ריקודים סלוניים אלא של ריקודי עם ישראליים". באנגליה גם פנה אל חוקר ריקודי העם הידוע פרנסיס וייט וביקשו שילמד אותו ריקודי עמים. הלה שאל אותו אם הוא מצידו יכול ללמד אותו ריקודים "פלשתניים", וכך החלה הקריירה שלי כמרקיד ומפיץ מחול עם ישראלי. גם לימדתי הורה, קראקוביאק ועוד".

ב-1946, אחרי שחרורו מהצבא, חזר חרמון לארץ וספר לקדמן על שליטתו בכ-60 ריקודי